

مطالعه نوعی از تجهیزات اتلاف انرژی برای کاربرد در قاب‌های فولادی متشکل از مهاربندی نوع شورن

میرصابر غیبی

کارشناس ارشد سازه-دانشکده مهندسی عمران- دانشگاه تهران
saber_gheibi@ut.ac.ir

شاهرخ مالک

عضو هیات علمی دانشکده مهندسی عمران- دانشگاه تهران
maalek@ut.ac.ir

کلید واژه‌ها: میراگر غیرفعال، میراگر نیم‌حلقوی، مهاربندی شورن

چکیده

در مقاله حاضر رفتار یک میراگر غیرفعال فلزی نوین به نام میراگر نیم‌حلقوی مورد مطالعه قرار داده شده است. این میراگر غیرفعال متشکل از یک نیم‌حلقه با سطح مقطع قوطی‌شکل راست‌گوشه ساخته شده از ورق‌های فولادی می‌باشد که به صورت نیم‌حلقوی در مهاربندی‌های نوع شورن در قاب‌های فولادی قرار داده می‌شوند. در این مقاله قاب‌های متشکل از این نوع میراگر تحت بارگذاری تک‌آهنگ و چرخه‌ای مورد بررسی قرار گرفته است و مطالعات پارامتریک به منظور بررسی اثر تغییرات قطر میراگر (نیم‌حلقه) بر رفتار قاب به عمل آمده است. جمع‌بندی مطالعات نشان داده است که سیستم میراگر غیرفعال پیشنهادی دارای عملکرد با قابلیت استهلاک قابل ملاحظه انرژی بوده و این امر باعث کاهش پاسخ اعضا اجزای سازه‌ای واقع در مسیر انتقال بارهای ناشی از نیروی زلزله می‌شود در نتیجه این نوع میراگرها برای طرح سازه‌های جدید مقاوم در برابر زلزله و همچنین اصلاح رفتار لرزه‌ای سازه‌های فولادی موجود قابل کاربرد می‌باشند. از دیدگاه هزینه‌های ساخت نیز هزینه مصالح مصرفی تقریباً ناچیز بوده و از دیدگاه ساخت نیز دشوار نبوده و به سهولت قابل کاربرد می‌باشند.

مقدمه

اساس روش طراحی سیستم‌های متداول مقاوم در برابر زلزله بر مقاومت در برابر بارهای جانبی استوار می‌باشد، بدین صورت که در زلزله‌های کوچک و متوسط با تامین سختی و مقاومت لازم در سازه، باعث کنترل تغییر مکان جانبی و جلوگیری از تخریب اعضای سازه‌ای و غیرسازه‌ای شود و در زلزله‌های شدید با ایجاد شکل‌پذیری و جذب انرژی مناسب توسط اعضای سازه‌ای، مانع از فروریختن سازه شود. انواع مختلف سیستم‌های متداول مقاوم در برابر زلزله عبارتند از: سیستم‌های مهاربندی جانبی، دیوار برشی، قاب مقاوم خمشی و سیستم دوگانه. متأسفانه در برخی از این سیستم‌ها نیل به قابلیت جذب انرژی قابل ملاحظه دشوار بوده، در این حالت بروز خسارت تحت تاثیر زلزله‌های شدید محتمل خواهد بود.

در دیدگاه‌های نوین اولویت در طراحی به شکل‌پذیری و قابلیت استهلاک انرژی داده می‌شود، در طراحی این سیستم‌ها برای نیل به یک طرح مقاوم لرزه‌ای مناسب ابتدا باید سعی در به حداقل نمودن مقدار انرژی هیسترتیک تلف شده در اعضای اصلی سازه نمود. دو دیدگاه مهم جهت رسیدن به این هدف وجود دارد. اولین دیدگاه شامل طرح‌هایی است که در آن کوشش می‌گردد انرژی ورودی به سازه کاهش یابد، به عنوان مثال سیستم‌های جداسازی پایه از این جمله به شمار می‌روند. دومین دیدگاه بر مکانیزم‌های اتلاف انرژی در خود سازه تأکید می‌نماید. برای این منظور از تجهیزات دارای قابلیت استهلاک انرژی استفاده می‌شود. این تجهیزات به گونه‌ای طراحی می‌شوند که بخشی از انرژی ورودی به سازه را تلف نمایند و در نتیجه خسارت وارد به سازه اصلیکاهش می‌یابد. انواع سیستم‌های نوین مقاوم در برابر زلزله عبارتند از:

الف) سیستم‌های جداساز پایه (ب) سیستم‌های فعال و نیمه‌فعال (ج) سیستم‌های غیرفعال (Soong and Dargush, 1997).

از میان سیستم‌های غیرفعال اتلاف انرژی، میراگرهای فلزی به دلیل عدم نیاز به تکنولوژی پیچیده جهت ساخت و عملی‌تر بودن کاربرد آن در سازه و همچنین رفتار پایدار در برابر زلزله و دخیل نبودن عوامل محیطی (درجه حرارت، رطوبت و...) در رفتار مکانیکی آن‌ها، از اهمیت خاصی برخوردارند. این میراگرها باعث افزایش میرایی و سختی در سیستم سازه‌ای شده و ظرفیت اتلاف انرژی را افزایش می‌دهند. افزودن میراگرهای فلزی

به سازه باعث تمرکز پدیده اتلاف انرژی در میراگر می‌شود که پس از وقوع زلزله می‌توان میراگرها را به راحتی تعویض نمود و جهت مقابله با زلزله‌های بعدی مقاوم نمود این قطعات انرژی ورودی به سازه را به انرژی کرنشی پلاستیک یا انرژی هیسترتیک تبدیل می‌کنند. این انرژی غیرقابل برگشت است و در سازه تلف می‌شود.

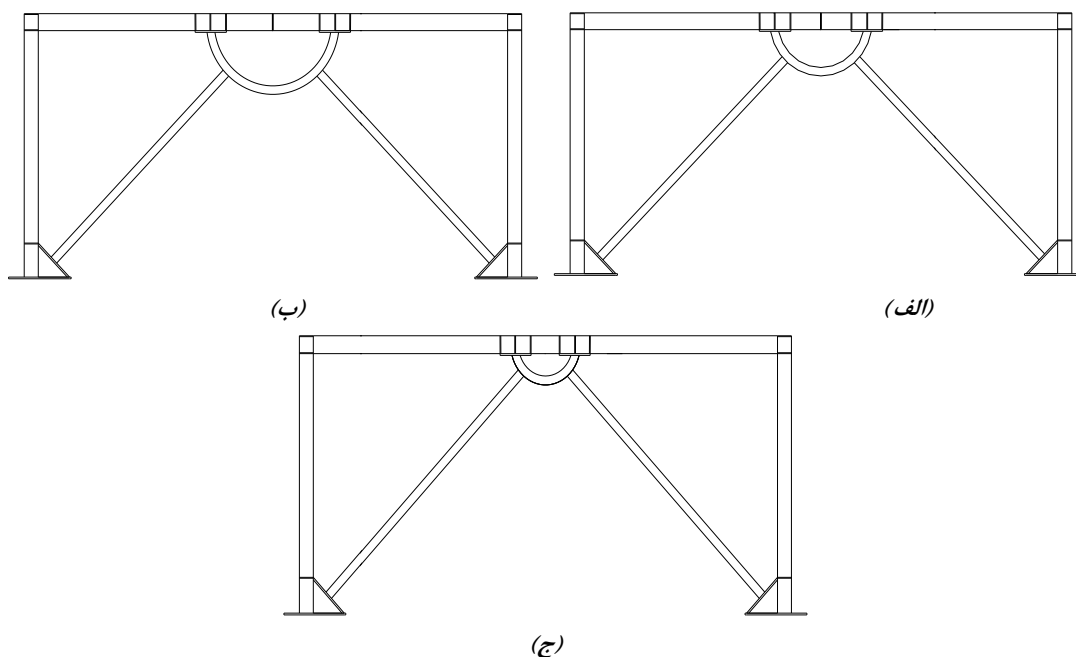
ایده به کارگیری این میراگرها به صورت حلقه کامل برای استفاده در مهاربندی‌های ضربدری در قاب‌های فولادی توسط لوح قلم (۱۳۸۲)، یوسفی (۱۳۸۳)، پابسنگ (۱۳۸۴)، (مالک و همکاران، ۱۳۸۵)، کامجو (۱۳۸۹) و (Maalek and Pabesang (2011) مورد مطالعه قرار گرفت و عملکرد بهتر این نوع میراگرها نسبت به یکی از رایج‌ترین میراگرهای فلزی (TADAS) ثابت گردیده است. همچنین ایده به کارگیری این میراگرها به صورت نیم‌حلقه برای استفاده در مهاربندی‌های شورن در قاب‌های فولادی توسط صدیقی طبایی زواره (۱۳۸۶) مطرح شد.

مدل سازی

برای مدل‌سازی های اجزای محدود از المان‌های پوسته ۴ گره‌ای و جامد ۸ گره‌ای استفاده شده است. برای بارگذاری تک‌آهنگ با فرض ارتفاع $H=330$ سانتی‌متر برای قاب‌های فرضی، به منظور رسیدن به تغییر مکان نسبی طبقه در حدود سه درصد ارتفاع سازه و در بارگذاری چرخه‌ای مطابق با روش پیشنهادی در ۲۴-ATC تغییر مکان واداشته در دو انتها در تراز تیر، به ستون‌ها اعمال شده است. این روش بارگذاری در هر دو انتهای تیر باعث می‌شود که در تیر نیروی محوری به وجود نیاید. در جدول (۱) مشخصات هندسی هر سه قاب مدل شده و در شکل‌های (۱-۲) به ترتیب نمای شماتیک مدل‌ها و مشخصات هندسی میراگر نیم‌حلقه‌ی نشان داده شده است اتصال ستون‌ها در پایین به صورت مفصلی و در تراز تیر به صورت گیردار بوده است. نوع فولاد مصرفی ST37 بوده است و رفتار غیرخطی آن به صورت سخت‌شوندگی ایزوتروپیک-کینماتیک که نوع مدل‌سازی قابل اعتمادی در حالت بارگذاری چرخه‌ای می‌باشد در نظر گرفته شده است. در شکل (۳) مدل اجزای محدود یکی از مدل‌ها برای نمونه نشان داده شده است.

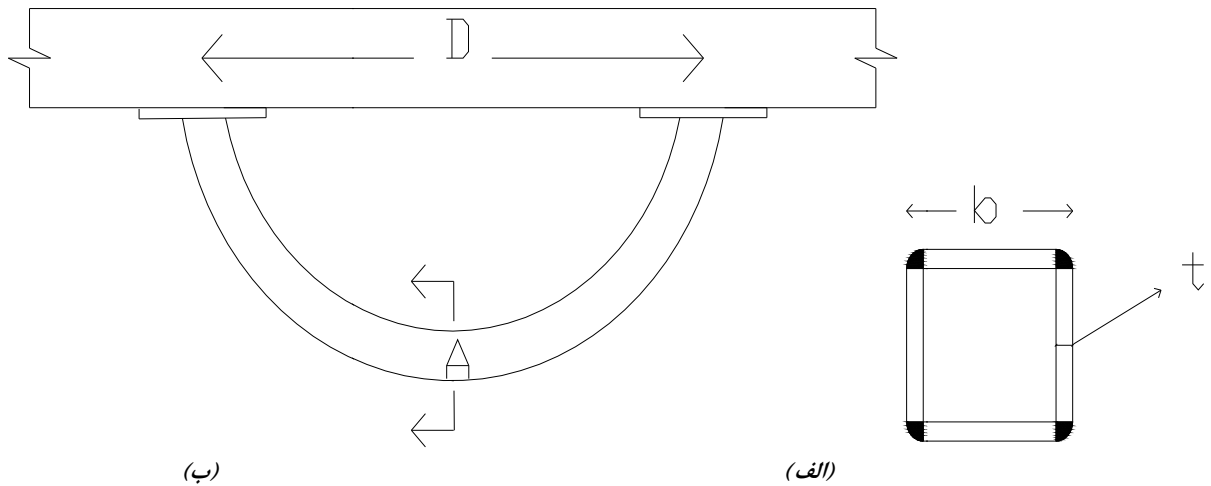
جدول ۱: مشخصات هندسی قاب های مدل شده

مدل	ابعاد هندسی (cm)		اعضا			ابعاد نیم حلقه (cm)		
	طول دهانه قاب	ارتفاع قاب	ستون	تیر	عضو مهاري	قطر D	پهنا b	ضخامت t
D-160	600	330	IPB 180	IPE200	2UNP100	160	10	1
D-120	600	330	IPB 180	IPE200	2UNP100	120	10	1
D-80	600	330	IPB 180	IPE200	2UNP100	80	10	1

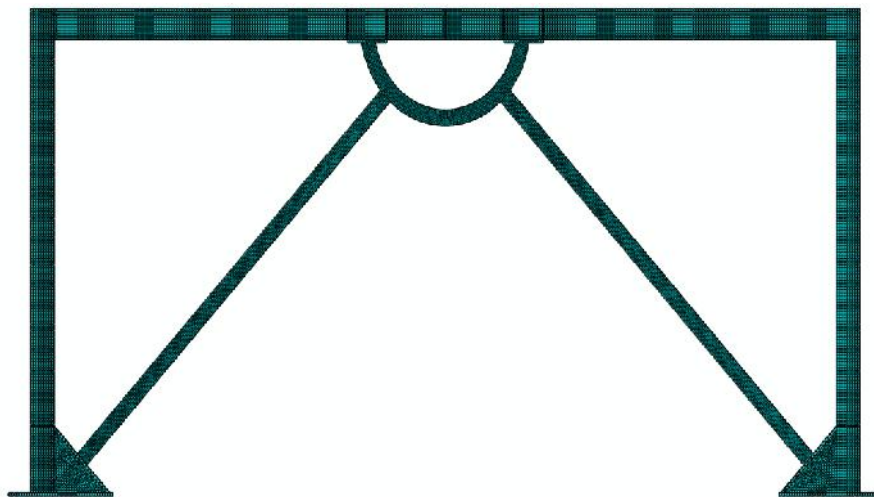

شکل ۱: نمای شماتیک قاب مجهز به میراگر نیم‌حلقوی با مقادیر قطر متفاوت

(الف) مدل D-160 به قطر ۱۶۰ سانتی‌متر، (ب) مدل D-120 به قطر ۱۲۰ سانتی‌متر، (ج) مدل D-80 به قطر ۸۰ سانتی‌متر

شکل ۲: کلیات مشخصات هندسی میراگر نیم حلقوی
 (الف) پارامترهای نیم حلقه، (ب) پارامترهای مقطع نیم حلقه (مقطع A)

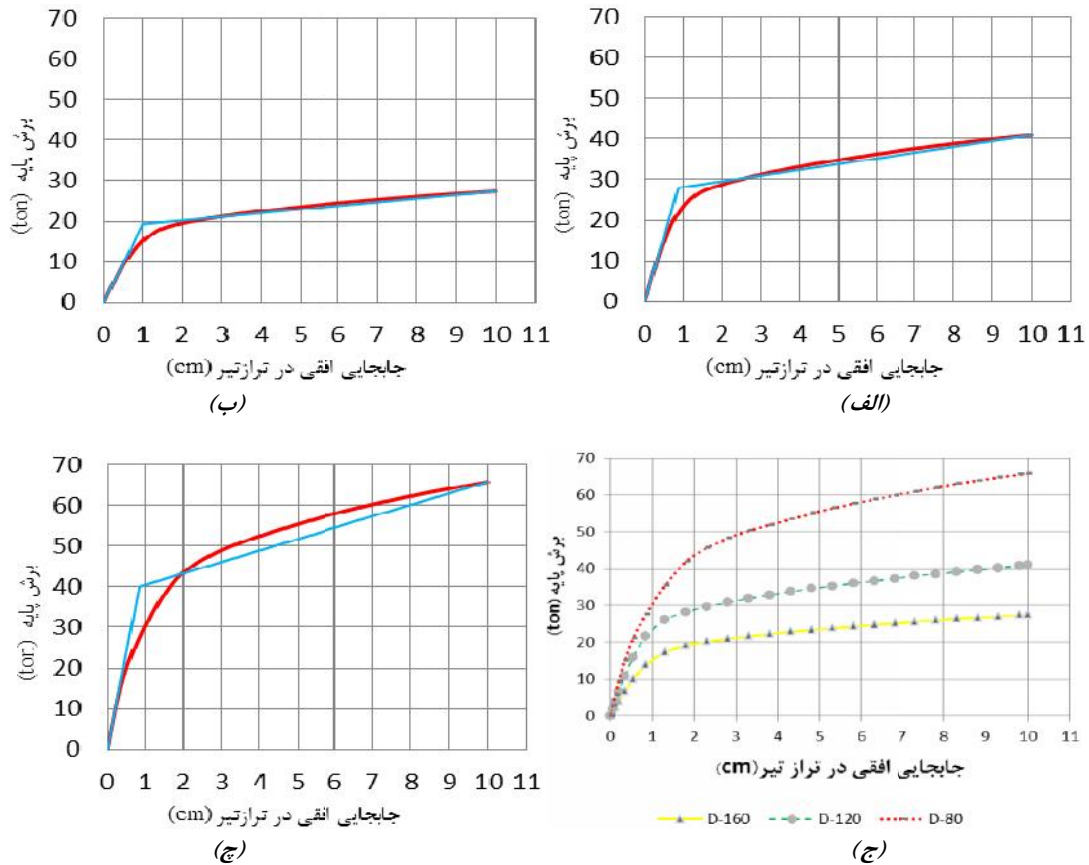

شکل ۳: مدل اجزای محدود مدل D-120 با میراگر نیم حلقه به قطر ۱۲۰ سانتی متر

نتایج تحلیل

نتایج حاصل از تحلیل مدل‌ها تحت بارگذاری تک‌آهنگ به صورت نمودارهای نیرو-تغییر مکان در شکل (۴) برای مدل‌های D-120 و D-160 و D-80 نشان داده شده است و پس از دو خطی کردن نمودارهای نیرو-تغییر مکان، مقادیر نیروی تسلیم، تغییر مکان تسلیم، سختی ارتجاعی و سختی ثانویه هر یک از مدل‌ها محاسبه گردید. که خلاصه مقادیر فوق در جدول (2) نشان داده شده است. برای مقایسه بهتر اثرات تغییرات قطر نیم حلقه میراگر بر پارامترهای رفتاری قاب‌ها، مقادیر درج شده در جدول (۲) به صورت نمودارهای میله‌ای در شکل‌های (۵-۶) نشان داده شده است. همانطور که در نمودارهای شکل‌های (۵-۶) دیده می‌شود با کاهش قطر میراگر حلقوی مقدار برش پایه در جابه‌جایی نسبی طبقه به میزان سه درصد ارتفاع سازه (تقریباً ۱۰ سانتی متر) و برش پایه در جابه‌جایی الاستیک افزایش می‌یابد. زیرا با کاهش قطر میراگر حلقوی سختی قاب افزایش یافته و منجر به افزایش سختی الاستیک و سختی ثانویه گردیده است و این امر باعث افزایش مقادیر نیروها در قاب خواهد شد.

نتایج حاصل از تحلیل مدل‌ها تحت بارگذاری چرخه‌ای به صورت نمودارهای نیرو-تغییر مکان در شکل (۷) و تنش‌های فون میسزدر شکل (۸) برای مدل‌های D-160 و D-120 و D-80 نشان داده شده است. با توجه به شکل شماره ۷ (الف-ج) با کاهش قطر میراگر، میزان جذب انرژی افزایش یافته است. زیرا این نوع از میراگرها بیشتر از طریق تغییر شکل برشی جذب انرژی می‌نمایند و لذا در قطرهای کوچکتر، جذب انرژی برشی بیشتری از خود نشان می‌دهند.

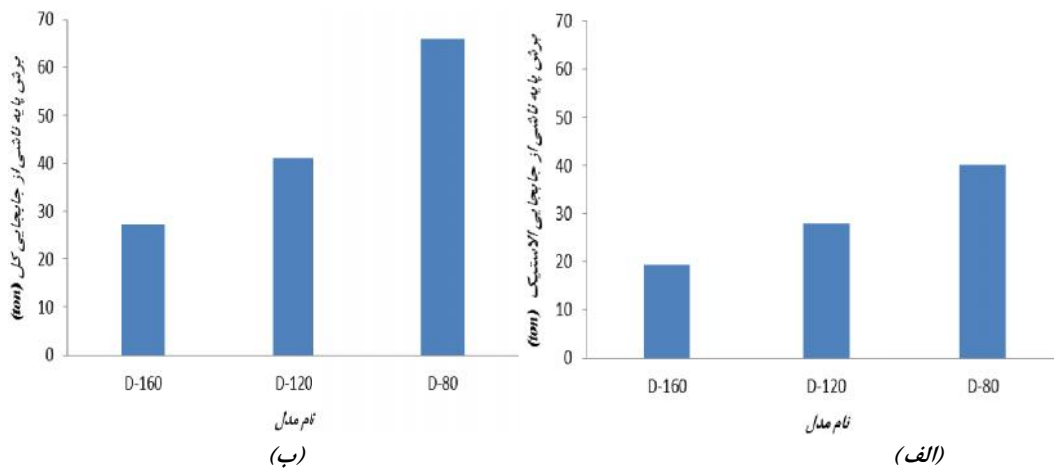

شکل ۴: نمودارهای نیرو-تغییر مکان افقی در تراز تیر در بارگذاری تک آهنگ مدل‌ها

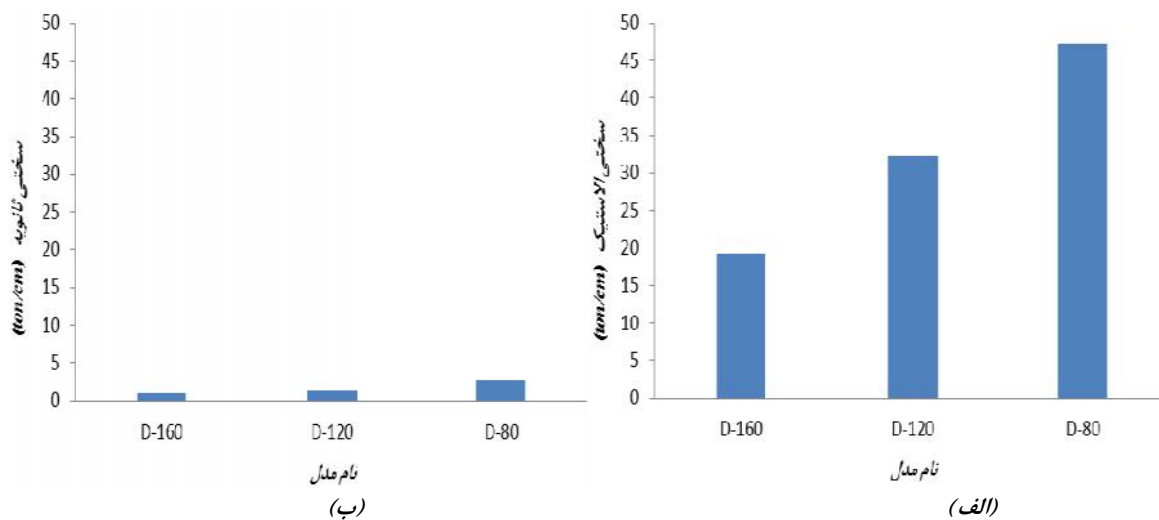
(الف): نمودار نیرو-تغییر مکان افقی در تراز تیر مدل D-160، (ب): نمودار نیرو-تغییر مکان افقی در تراز تیر مدل D-120، (ج): نمودار نیرو-تغییر مکان افقی در تراز تیر سه مدل (د): نمودار نیرو-تغییر مکان افقی در تراز تیر مدل D-80.

جدول ۲: پارامترهای رفتاری مدل‌ها

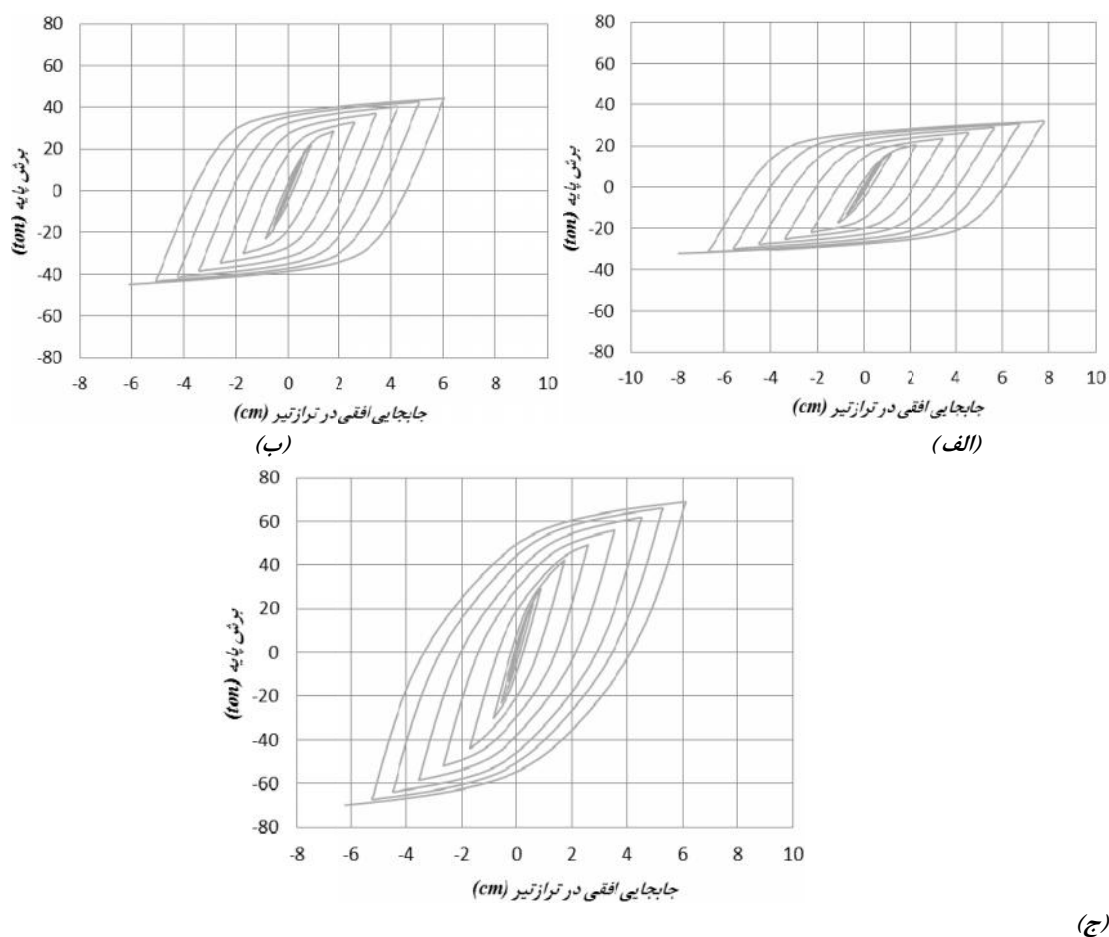
پارامتر	D-160	D-120	D-80
نیروی تسلیم (ton)	۱۹.۳۳	۲۷.۹۹	۴۰.۱
تغییر مکان تسلیم (cm)	۱.۰۱	۰.۸۷	۰.۸۵
سختی ارتجاعی (ton/cm)	۱۹.۱۴	۳۲.۱۷	۴۷.۱۸
سختی ثانویه (ton/cm)	۰.۹	۱.۴۱	۲.۸۱

شکل ۵: نمودارهای مقایسه برش پایه در جابجایی الاستیک و جابجایی کل، مدل‌ها در بارگذاری تک آهنگ (الف) مقادیر برش پایه در جابجایی کل، هر سه مدل، (ب) مقادیر برش پایه در جابجایی الاستیک، هر سه مدل

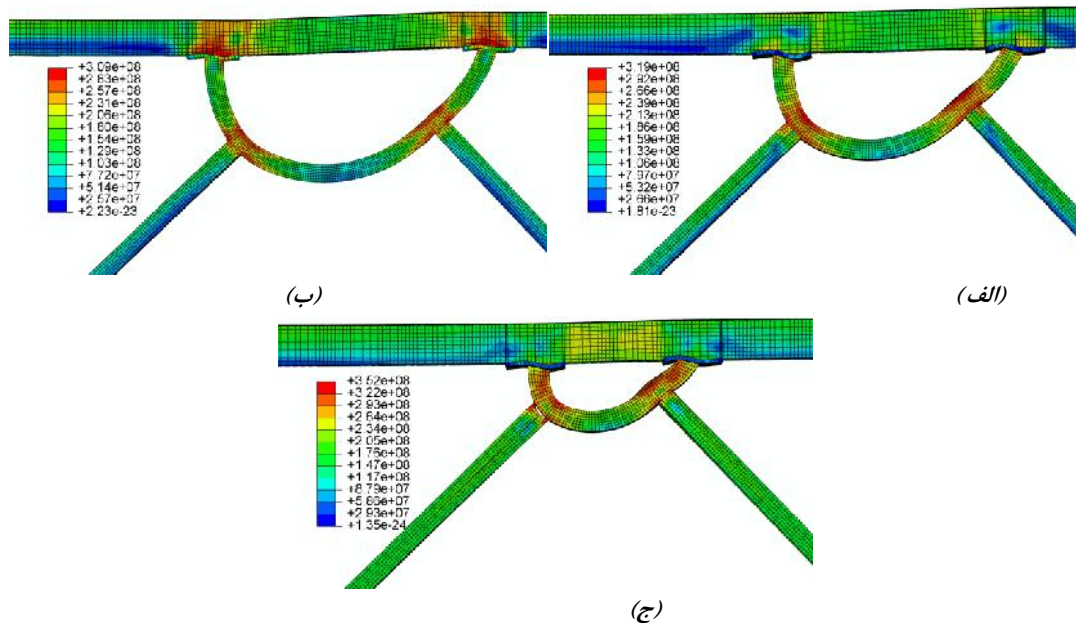

شکل ۶: نمودارهای مقایسه سختی الاستیک و ثانویه مدل‌ها در بارگذاری تک‌آهنگ
 (الف) مقادیر سختی ثانویه هر سه مدل، (ب) مقادیر سختی الاستیک هر سه مدل

شکل ۷: نمودارهای نیرو-تغییر مکان مدل‌ها تحت بارگذاری چرخه‌ای
 (الف) نمودار نیرو-تغییر مکان مدل D-160، (ب) نمودار نیرو-تغییر مکان مدل D-120، (ج) نمودار نیرو-تغییر مکان مدل D-80

شکل ۸: تنش‌های فون میسز مدل‌ها تحت بارگذاری چرخه‌ای

(الف) تنش‌های فون میسز مدل D-160، (ب) تنش‌های فون میسز مدل D-120، (ج) تنش‌های فون میسز مدل D-80

نتیجه‌گیری

نتایج مطالعات عددی مدل‌های تفصیلی اجزای محدود قاب‌های نمونه بررسی شده نشان می‌دهند که با افزایش قطر میراگر نیروی برش پایه در جابجایی الاستیک و برش پایه در جابجایی نسبی حدود سه درصد ارتفاع سازه (به علت کاهش سختی قاب) کاهش یافته‌است. همچنین در قطرهای کوچکتر، میزان جذب انرژی از طریق مقاومت برشی میراگر افزونتر می‌باشد، بنابراین در صورت ثابت نگه‌داشتن سایر مشخصه‌های هندسی در قطرهای کوچکتر، میراگر انرژی بیشتری جذب می‌کند. با افزایش قطر میراگر، جابجایی الاستیک قاب نیز به علت کاهش سختی افزایش می‌یابد. بررسی‌های انجام شده همچنین نشان داده‌است که به کارگیری سیستم میراگر نیم حلقوی در قاب مهاربندی شده نوع شورن به افزایش میرایی و البته کاهش سختی سازه منجر می‌گردد. میزان کاهش سختی در حدی است که علاوه بر کنترل تغییر مکان‌های جانبی سازه، قابلیت استهلاک انرژی آن را افزایش یابد. از مزایای میراگر نیم حلقوی، کنترل نیروی محوری در اعضای مهارری و پیشگیری از تسلیم و یا کمناش زود هنگام در آنها است. همچنین در قاب‌های دارای میراگر نیم حلقوی، با طراحی اتصال پیچی بین میراگر و تیر می‌توان پس از وقوع زلزله میراگر را به سهولت تعویض نمود. در این سیستم، طراحی سایر اعضا باید با حاشیه ایمنی کافی صورت گیرد به گونه‌ای که با جذب انرژی از طریق تغییر شکل‌های ماورای الاستیک میراگرها از خرابی سایر اعضای قاب هنگام وقوع زلزله جلوگیری به عمل آید.

مراجع

پابستگ پ (۱۳۸۴) ارایه یک سیستم میراگر غیرفعال نوین برای کاربرد در قاب‌های مهاربندی شده، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده فنی، دانشگاه تهران، تهران، ایران، استاد راهنما: شاهرخ مالک

صدری طبایی زواره م (۱۳۸۶) بررسی عملکرد و رفتار یک سیستم میراگر غیرفعال پیشنهاد شده در قاب‌های با مهاربندی ضربدری و هشتی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده فنی، دانشگاه تهران، تهران، ایران، استاد راهنما: شاهرخ مالک

کامجو و (۱۳۸۹) بررسی رفتار قاب‌های مهاربندی شده با میراگر پیشنهادی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده فنی، دانشگاه تهران، تهران، ایران، استاد راهنما: شاهرخ مالک

لوح قلم ا (۱۳۸۲) بررسی رفتار یک میراگر پیشنهادی از نوع غیرفعال، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده فنی، دانشگاه تهران، تهران، ایران، استاد راهنما: شاهرخ مالک

مالک ش، پابسنگ پ، لوح قلم ا (۱۳۸۵) معرفی یک سیستم میراگر غیرفعال نوین و مقایسه آن با میراگر موسوم به TADAS، اولین همایش بین‌المللی مقاوم سازی لرزه ای، تهران، ایران

یوسفی ع (۱۳۸۳) بررسی رفتار غیرخطی سیستم بادبندی فضاکار پیشنهادی، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده فنی، دانشگاه تهران، تهران، ایران، استاد راهنما: شاهرخ مالک

Maalek S and Pabesang P (2011) The Presentation of a circular passive energy dissipation device for use in steel braced frames, *Proceedings of The Structural Engineering World Congress, Italy*

Soong TT and Dargush GF (1997) Passive Energy Dissipation Systems in Structural Engineering, John Wiley and Sons